

Oblicza obecności

Dorota Januszek, Francisko Javier Galán Pérez

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 61. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2026 r. (fragment)

Oblicza Obecności

_Faces of Presence

Kuratorski projekt wystawy do realizacji w Pawilonie Polskim
w ramach 61. Międzynarodowej Wystawy Sztuki w Wenecji
– **La Biennale di Venezia w 2026 roku.**

10001

Curatorial exhibition project for realization in the Polish
Pavilion as part of the 61st International Art Exhibition at
La Biennale di Venezia in 2026.

Koncepcja kuratorska

IOOOI

Projekt «**Oblicza obecności**», wykorzystuje proces naukowo-technologiczny **protonoterapii** jako punkt wyjścia do refleksji nad współczesną kondycją ludzką. Wystawa choć opiera się na autentycznych przeżyciach artystki Doroty Januszek, nie skupia się na samym leczeniu, lecz na jego logice, by badać fundamentalne napięcie między biologicznym, ucieleśnionym „ja” a abstrakcyjnymi, zautomatyzowanymi systemami, które je kształtują.

Centralnym obiektem jest **maska radioterapeutyczna**, potraktowana jako artefakt kulturowy. Jej zindywidualizowany, lecz powtarzalny proces tworzenia odzwierciedla **logikę algorytmiczną**, stając się materialnym portretem powstałym na styku biologii i danych. W przeciwieństwie do masowego objet trouvé, jest to **seryjny unikat** – symbol czasów, w których indywidualność jest przetwarzana przez protokoły. Projekt stawia pytanie o miejsce człowieka w epoce, w której nasza **zakorzeniona w biologii inteligencja** wchodzi w złożoną relację z **inteligencją sztuczną**, a procedury ratujące życie redefiniują granice tożsamości.

Opis wystawy i obiektów

Przestrzeń pawilonu to **immersyjne środowisko**, zapraszające do podróży przez materialne ślady spotkania człowieka z technologią. Główna instalacja – **las półprzezroczystych masek** – tworzy pejzaż, w którym każda twarz jest jednocześnie unikalnym śladem i wynikiem powtarzalnego protokołu. Kolejny obiekt, inspirowany stołem terapeutycznym, funkcjonuje jako miejsce **somatycznej konfrontacji** z systemem – pozbawiony technicznych atrybutów, podkreśla obecność kruchego ciała.

Całość domykają **wielkoformatowe teksty**, będące artystyczną interpretacją sieci neuronowych. Wizualizują one napięcie i analogię między biologiczną architekturą mózgu a strukturą sztucznych sieci neuronowych, badając granice świadomości, pamięci i tożsamości w dobie AI. Wystawa staje się w ten sposób przestrzenią do namysłu nad naszą **hybrydową teraźniejszością**.

Curatorial Concept

The project “**Faces of Presence**” uses the scientific and technological process of **proton therapy** as a starting point for reflection on the contemporary human condition. While the exhibition is based on the authentic experiences of artist Dorota Januszek, it doesn’t focus on the treatment itself, but rather on its logic, to examine the fundamental tension between the biological, embodied “self” and the abstract, automated systems that shape it.

The central object is a **radiotherapy mask**, treated as a cultural artifact. Its individualized yet repeatable creation process reflects **algorithmic logic**, becoming a material portrait formed at the intersection of biology and data. Unlike a mass-produced objet trouvé, it is a **serial unique**—a symbol of times in which individuality is processed by protocols. The project asks about humanity’s place in an era where our **biologically-rooted intelligence** enters into a complex relationship with **artificial intelligence**, and life-saving procedures redefine the boundaries of identity.

Exhibition Description

The pavilion space is an **immersive environment**, inviting a journey through the material traces of the encounter between humans and technology. The main installation—a **forest of semitransparent masks**—creates a landscape where each face is simultaneously a unique trace and the result of a repeatable protocol. Another object, inspired by a therapeutic table, functions as a place of **somatic confrontation** with the system—devoid of technical attributes, it emphasizes the presence of the fragile body.

The entire exhibition is completed by **large-format textiles**, which are an artistic interpretation of neural networks. They visualize the tension and analogy between the biological architecture of the brain and the structure of artificial neural networks, exploring the boundaries of consciousness, memory, and identity in the age of AI. In this way, the exhibition becomes a space for reflection on our **hybrid present**.

